

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIES!

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 145 (5839)
8.
DECEMBRIS.
CETURTDIENA.
1988. GADS
Maksa 3 kap.

Gada plāns pārsniegts

Starp tiem rajona sadzīves pakalpojumu kombināta cehiem, kuri godam paveic savu darbu, uzņēmuma plānu daļā vispirms nosauca mākslas aušanas ceha un vilnas pārstrādāšanas ceha kolektīvus. Gada plānu šo cehu strādnieki paveica vienpadsmit mēnešos.

Mākslas aušanas ceham šogad bija jāsarāžo produkcija par 54 tūkstošiem rubļu. Vienpadsmit mēnešu veikums — 67,2 tūkstoši rubļu vai 124,4 procenti. Atlikušajā laikā Līvānu un Preiļu audējas spēš sarāžot produkciju par vismaz vēl 6—7 tūkstošiem rubļu.

Īpaši labas atsauksmes ir par Līvānu cehu. Sodien, kad gada plāns pārsniegts, Līvānu audējas sēžas pie stellēm un veido jaunus rakstus. Pieredzējusi amata meistare M. Inča izmēģina vecmāmiņu rakstu galdautiem. Līdzās otra pieredzējusi audēja M. Biate un pārējās čaklās meistar.

Laba krāsu izjūta ir A. Valterei. Viņa auž Latgales rakstu segas, jauna veida sienas dekorus, krēslu pārklājus. Strādā individuālajiem pasūtītājiem. Kvalitatīvus aizkarus auž L. Rusiņa. Mākslas aušanas cehs ir noslēdzis līgumu par vafeļu segu ražošanu. Pēc šīm segām liels pieprasījums gan Rīgā, gan citās republikās. Vafeļu segas auž N. Drivniece un A. Iljanova.

Vilnas pārstrādes ceha kolektīvs, kuru vada V. Kirillovs, plānoja gadā sarāžot produkciju par 64,3 tūkstošiem rubļu. Vienpadsmit mēnešos veikti pakalpojumi jau par 86,8 tūkstošiem rubļu.
A. VELDRĒ

Vilcieni klūs ātrāki

MASKAVA. Oktobra dzelzceļa Maskavas nodaļas Višnij Volocēkas — Jelizarovkas un Krjukovas — Povarovas posmā sāks darboties jauna automātiskās bloķēšanas sistēma. Dzelzceļa posmu modernizēšana devusi iespēju palielināt to caurlaides spēju un satiksmes drošību. Patlaban tuvojas beigām automātiskās bloķēšanas sistēmas montāža vēl vienā 30 kilometrus garā maģistrāles posmā.
TASS

Uz konferenci — ne atsēdēt, bet strādāt

11. novembrī Rīgā notika Latvijas PSR tautas izglītības darbinieku konference. Mūsu rajonu tajā pārstāvēja pieci delegāti: bērnu darza «Pasaciņa» vadītāja J. Švalbe, TIN inspektore D. Šmukste, Aizkalnes astongadīgās skolas vecākā pioniera vadītāja M. Lozda, Līvānu 2. vidusskolas direktors I. Grigorjevs un Rudzētu vidusskolas direktors V. Sprīģis.

M. Lozda un I. Grigorjevam uzdevu vairākus jautājumus par konferences gaitu, tās uzdevumiem, rezultātiem un arī pārdomām, uz ko tā rosināja.

Kādā atmosfērā noritēja republikas izglītības darbinieku konference? M. Lozda. Konference noritēja demokrātiski. Apspriežot republikas izglītības darbinieku kopējo platformu, varēja pedagogus vērot emocionālus, pat ekspansīvus. Tikai ministrs A. Buļis un laikraksta «Skolotāju Avīzē» redaktors F. Zvaiģņons neielaidās pārāk garās un plašās sarunās.

I. Grigorjevs. Konference pagāja pacilāti, tautas izglītības sistēmas pārmaiņu gaidās. Šīs pārmaiņas izsauca pārkaršanos process arī tautas izglītības jomā un jo sevišķi tagad — pirms Vissavienības tautas izglītības darbinieku kongresa.

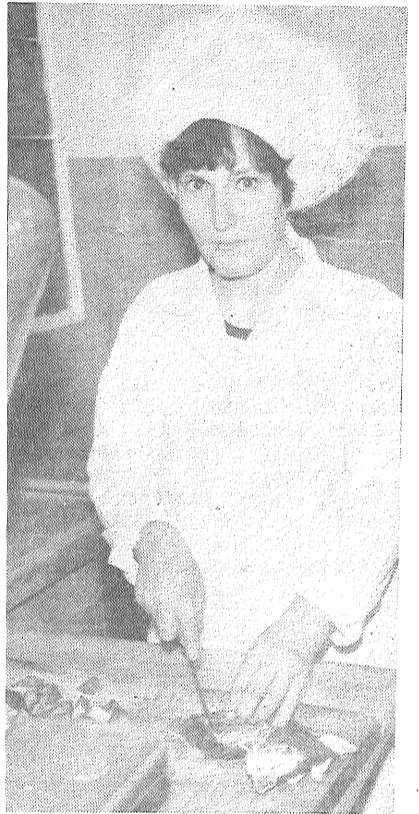
Otrā vieta republikā

Atzinību izpelnījis rajona patērētāju biedrību savienības kolektīvs — par deviņu mēnešu darba rezultātiem tam piešķirta otrā vieta republikā un ceļojošais sarkanais karogs.

Pildot preču apgrozījuma uzdevumus, ceļot pircēju apkalpošanas kultūru, sekmīgi strādā Līvānu patērētāju biedrības laudis. Par labāko pavāri zonā atzīta Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta ēdnīcas šefpavāre Raisa Timonina (attēlā pa labi).

Saskaņoti strādā Līvānu universālveikala noliktavas pārzine Marija Lisenoka un pirmās sekcijas vadītāja Vera Medvedjeva (apakšējā attēlā). V. Medvedjeva un viņas vadītāis kolektīvs cenšas, lai pircēji no nodaļas vienmēr aizietu apmierināti.

J. SILICKA foto

Jēkabpils 8. AK Preiļu filiāles kolektīvs trešajā ceturksnī atzīts par labāko autokombinātā.

Starp filiāles autovadītājiem priekšgalā ir Anton Mīglāns: viņš deviņos mēnešos ar savu MAZU kravu pārvešanu tonnās izpildījis par 101,2 procentiem, tonnkilometru izstrādes plānu paveicis par 110 procentiem. Viņš ir paraugs pārējiem.

Anton Mīglāns pašlaik ved granti ceļa būvei kolhoza «Sīlūkalns» teritorijā, mežniecības vajadzībām. Viņš nesēn saņēmis trešās pakāpes nozīmīti par bezavāriju darbu.

ATTĒLĀ: 8. AK Preiļu filiāles labākais autovadītājs Anton Mīglāns.

J. SILICKA foto

Uzmanību: interesanta pieredze

Būvē ar rezervi

Jautājumu par nodrošinājumu ar dzīvokļiem nopietni sācis risināt Mogiļevas rajona Sverdlova kolhozs. Rindā uz dzīvokļiem palikušas tikai 20 ģimenes. Šogad celtnieki plāno nodot ekspluatācijā vēl desmit lauku kotedžas un likt pamatus vēl četrām astondzīvokļu mājām. Tātad būvē pat ar rezervi — rēķinoties ar to, ka dibināsies jaunas ģimenes.

Kolhoza priekšsēdētājam A. Gerasimovam šādi celtniecības tempi un apjomi šķiet pierasti.

— Mūs glābj pašmāju dzīvokļu celtniecības kooperatīvs, kuru izveidojām pirms pieciem gadiem, — viņš stāsta. — Sākām būvēt kotedžas ar pilsētas tipa dzīvokļu ērtībām, bet neattiecāmies arī no krievu krāsns un saimniecības telpām. Kolhozs palīdzēja dzīvokļu celtniecības kooperatīvam ar dokumentāciju, materiāliem, komunikāciju un santehnikajām iekārtām. Viena šāda māja maksā sešpadsmit tūkstošus rubļu. Pusi no izdevumiem apņemas segt saimniecība. Pārējo summu kooperatīva loceklis nomaksā pa daļām divdesmit gadu laikā — aptuveni pa trīsdesmit rubļiem mēnesī. Kolhoza valde šos izdevumus

uzņēmusies apzināti — šis priekšrocības taču piešķiram pašiem saviem laudim. Protams, ar noteikumu, ka viņi dzīvos un strādās kolhozā. Tādējādi mēs piesaistām laukiem kaļus un, jāteic, darām to pietiekami sekmīgi. Līdz ar darbā ieinteresētu cilvēku ienākšanu kolektīvā neizpaliek arī rezultāti — kolhozs gūst ienākumus, kuri jau ļauj iedalīt zināmu daļu līdzekļu arī dzīvokļu celtniecības vajadzībām.

Būvē šeit arī kolhoza mājas — gan individuālās, gan daudzdzīvokļu. Jaunatne vairumā gadījumu izvēlas otro variantu. Turpretī ģimenes cilvēki labprātāk dzīvo atsevišķā mājā. To arī var saprast, un kooperatīvs cenšas apmierināt visus pieprasījumus. Mehanizatora Vasilija un slaucējas Galinas Pugačovu ģimenei, kurā aug desmit bērni, lauku dzīvokļu celtniecības kooperatīvs uzbūvējis piecu istabu māju pēc individuālā projekta.

Saimniecībai ir gan pieredze, gan jaudas — sešas celtniecības brigādes, savi kvalificēti santehniķi, elektrīķi. Zēl vienīgi, ka nepietiek būvmateriālu.

TASS korespondents

Uz konferenci — ne atsēdēt, bet strādāt

(Turpinājums no 1. lpp.)

M. Lozda. Domāju, to, kas konferencē bija jāveic, tā paveica.

Priecājos, ka mūsu rajona izvirzītais delegāts Jānis Eglītis izturēja balsošanas sistēmu konferencē un tika izvirzīts uz kongresu (jo ir rajoni), no kuriem nav neviena delegāta).

Tāpat priecājos, ka mana kolēģe — vecākā pionieri vadītāja no Keguma astoņgadīgās skolas — pārstāvēs republikas pionieri vadītāju saimi kongresā Maskavā.

— Vai jūs pilnībā piekritat republikas izglītības darbinieku kopīgi izveidotajai koncepcijai?

M. Lozda. Jā, piekritu. Atliek tikai cerēt, lai tā savā sākotnējā formā nonāktu līdz Maskavas kongresam.

— Kāds noskaņojums šobrīd ir republikas pedagogiem? Kas jūs visvairāk satrauc?

I. Grigorjevs. Vispirms — par konferenci. Satrauc tas, ka demokrātija it kā bija, bet — vai viss notika demokrātiski? Mani, piemēram, ne visai apmierināja delegātu izvirzīšanas sistēma. Tās rezultātā no vairākiem Latvijas rajoniem uz kongresu nebrauks neviena delegāts, bez pārstāvjiem kongresā palika republikas internātskolas. Nevaram atteikties no vecajām formām...

Delegātu skaitā no daudziem rajoniem nav neviena «dzīvā» pedagoga, kurš strādātu tieši skolā. Domāju, ir nepieciešami ielūgumi uz kongresu cilvēkiem, kas netika izvirzīti, bet kuru klātbūtne tur ir nepieciešama. Te es domāju mums visiem ļoti pazīstamo rakstnieci M. Kostecku. Bija arī dažādas tehnikas, organizatoriskas neizdarības.

Atbildot uz iepriekšējo jautājumu — Latvijas PSR tautas iz-

glītības koncepcija mūs vislielākā mērā apmierina. Tagad tikai jāgaida kongress, tā lēmumi. Kas mūs konkrēti šobrīd īpaši interesē, satrauc? Tas, ka netiek risināts jautājums par vecāko klašu apmācības ilgumu krievu apmācības vidusskolās. Mūsu skolas skolēni un vecāki ir par divgadīgo apmācību — 10. un 11. klasi.

M. Lozda. Mūsu skolas kolektīvu satrauc tas, ka jāveido apvienotās klases, nabadzīga ir materiāli tehniskā bāze, trūkst pat mācību grāmatu, neapmierina to uzbūve. Nevar nesatraukt vecāko klašu skolēnu vienaldzība pret sabiedrību, notiekošo, pret visu apkārtējo.

— No iepriekš teiktā var secināt, ka konferencē tomēr būs paliekoša nozīme turpmākajā darbā.

I. Grigorjevs. Jā, tika izstrādāti Latvijas PSR skolu attīstības stratēģiskie virzieni. Ja tie tiks ieviesti dzīvē, piepildīsies konferences mērķi.

M. Lozda. Mūsu problēmas šobrīd ir ļoti sarežģītas republikas mērogā. Protams, ka kongress tās neatrisinās. Tas mums jāveic pašiem, uz vietas — republikā. Pieredze, ļabi piemēri ir katrā Latvijas novadā, tikai jāprot tie apkopot.

Pionieri organizācija Latvijā būs, un tā noteikti paliks kā Vis-savienības pionieri organizācijas sastāvdaļa. Tikai jautājums: «Kādi tai būs šodien?»

Kārtējo reizi pārliecinājos par to, ka šodien uz konferencēm, sanāksmēm, kongresiem nebrauc vis atsēdēt (kā tas nereti bija agrāk), bet gan — domāt, strādāt.

— Paldies par sarunu. Un — gaidīsim Vissavienības pedagogu forumu.

Jautājumus uzdeva S. JOKSTE

Arodbiedrību dzīve

Par veselīgu dzīvesveidu

Agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas prezidijs apsprieda veselīga dzīvesveida popularizēšanu kolhozos un padomju saimniecībās, uzņēmumu kolektīvos.

Par lauku fizikultūriešu sasniegumiem rajona sporta spēlēs runāja BAFSB «Daugava» rajona padomes priekšsēdētājs R. Kočers. Viņš uzsvēra, ka aktīvākie sportotāji ir Oskalna, Raiņa, Kirova kolhozos, kolhozagrofirmā «Krasnij Oktjabrj», padomju saimniecībā «Rudzāti». Sogad atkal ir sarosījušies padomju saimniecības «Rušona» fizikultūrieši, bet vājāk sporta darbu organizē padomju saimniecībā «Aglona». Nav sporta metodiku Lenina kolhoza, «Vārkavā», «Zelta vārpā», M. Gorkija kolhoza, Līvānu PMK.

Starp-saimniecību celtniecības organizācijas īdēnslēpošanas bāzes priekšnieks un treneris J. Kokins runāja par to, ka jāprot atšķirt savas sīkās vajadzības no visu kopējās — galvenās. Jāliek uzsvārs uz bērnu sportu. Sim nolūkam vajadzīgi līdzekļi, bāzes. Nav jātaupa uz bērnu veselības rēķina, jāaudzina sava ciema patrioti. Un nekas jaunos tā nepiesaistīs viņu mājām kā sporta nodarbības un iespējas trenēties.

J. Kokina teiktajam var piebilst, ka šogad neviena no saimniecībām nav pārskaitījusi naudu sporta biedrībai «Daugava». Diemžēl arī prezidija sēdē neizskanēja bažas par to. Drīzāk bija taisnošanās vai iegāsti, kāpēc nauda nav atvēlēta. Kā turpmāk organizēt rajona sporta dzīvi, sacensības? Varbūt «Daugava» kā tādu likvidēt? Kas tad organizēs rajona sporta sarīkojumus? Par kādiem līdzekļiem pirkts balvas rajona sporta spēļu sacensībām?

— Kauns vērot lauku skolas, — sacīja Jānis Kokins. — Nav elementāri iekārtotu sporta laukumu, inventāra, maz nodarbību, fizikultūras stundu. Ja jau rajona

tautas izglītības nodaļa ir tik nabadzīga un nevēriģa, jānāk talkā kolhoziem. Kas traucē iekārtot kopēju sporta bāzi? Nē, ne jau līdzekļu, tehnikas vai materiālu trūkst. Trūkst vēlēšanās to darīt.

Jānis Kokins kritiski vērtēja kolhozagrofirmas «Krasnij Oktjabrj» attieksmi pret rajona un sava kolektīva sporta dzīvi. Par kolhozagrofirmas līdzekļiem, materiālajiem resursiem nav veidota neviena sporta bāze. Vēl vairāk. Pat organizējot masu slēpojumu «Riebiņi — Preiļi», kolhozagrofirma ir maksātnespējīga. Balvu iegādē, vimpeliņu izgatavošanā utt.

Līdz šim allaž ir piepalīdzējusi «Daugava», kurai, starp citu, bagātā saimniecība pēdējos gados naudu neieskaita. Varbūt ir pienācis laiks par komandu piedalīšanos rajona sporta spēļu un citās sacensībās (kā to dara citos rajonos) iekasēt naudu? Citas izejas acīmredzot nav.

Otrs jautājums, par ko runāja J. Kokins, bija ekoloģija. Arodbiedrības aktīvistiem uz vietām jābūt energiskākiem vietējās situācijas izvērtētājiem.

Aktuāla ir sporta preču problēma vispār un arī mūsu rajonā. Dažviet valnojami ražotāji. Citkārt — arī tirdzniecības darbinieki — preču. Tā mazuma kvalitatīvo sporta apavu, treniņtērpu, inventāra, kas nonāk tirdzniecībā, iegādē privilēģijai nāktos būt tiem, kuri aizstāv rajona sporta godu. Diemžēl tas tā nav. Jo sporta preces nereti ir modes lieta.

Jāna Kokina teiktajam par sporta preču pārdošanu un nepietiekamību piekrita pārējie. Izskanēja priekšlikums, ka jālūdz rajona patērētāju biedrību savienība, lai rajonā atvērtu sporta preču veikalu vēl vismaz latsevišķu nodaļu. Acīmredzot tad sporta preču būs vairāk, jo tirdzniecības darbinieki vairāk rūpēsies par to sagādi. Nereti ir tā, ka veikali dažkārt plānus pilda ar

deficīto un dārgo sadzīves tehniku utt.

Oskalna kolhoza sporta metodiķe Anna Milta runāja par tiem apstākļiem, kas traucē nodarboties ar sportu un būt fiziski veselīem. Tas ir — atbilstošas bāzes trūkums lauku saimniecībās, skolās un pilsētās.

«Vienu brīdi trenējāmies Pēternieku ciema tukšajā kluba ēkā. Diemžēl to pašu mums atņēma, bet jaunu zāli necel. Ja tā vien būtu mūsu, oskalniešu bēda. Bet sporta bāzi neveido nevienā ciemā. Un tā jau ir rajona «chroniska slimība», kuru vajadzētu ārstēt.

Vienlaikus tās ir grūtības ar sporta inventāra iegādi. Arodkomiteja uz pārskaitījumu nevar nopirkt sporta inventāru. Jo Rēzeknes un Daugavpils pilsētu sporta preču veikali preces vispirms atvēl savu rajonu vajadzībām. Preiļu rajonā arodkomitejām praktiski nav iespējams neko uz pārskaitījuma iegādāties.

Sports ir garīgums un cilvēcība. Sports ir pieaugušo un bērnu veselība. Bet šodien sporta biedrības «Daugava» vajadzības neviens neuzklausa. Manuprāt, ir pēdējais laiks domāt par rajona sporta apvienības izveidošanu. Lai iespējamos saimniecību, arodbiedrību un rajona budžeta līdzekļus apvienotu kopējā kasē. Lai samazinātu sporta administratoru statusu un saņemti saplānotu visus rajona sporta dzīves posmus, sākot ar bērnu un beidzot ar veterānu sportu. Šodien ir tā, ka no rajona budžeta naudu nem tas, kurš veiklāk prot to izdarīt. Diemžēl rajona sporta dzīve no tā neuzlabojas,» sacīja Anna Milta.

Sarunā piedalījās arī citu saimniecību un uzņēmumu arodbiedrības aktīvistu, izskanēja ierosinājums, ka turpmāk jānotiek nopietnai sarunai ar saimniecību un uzņēmumu vadītājiem par to, ka sporta dzīve rajonā ir jāatbalsta visiem. A. ILJINA

Kooperatīvs: bērnudārzam — par velti

Aleksejs Korobovs pēc 50 gadu ilga pārtraukuma atkal sācis apmeklēt bērnudārzus. Taču tagad jau kā kooperatīva «Universāls» vecāks, kas uzņēmis par velti izremontēt šo ēku Daugavpils nomalē.

Valsts uzņēmumiem vienmēr pietrūka laika ķerties pie pirmskolas iestādes remonta: stipri tālu, un arī nauda likās pārāk niecīga — tikai trīs tūkstoši rubļu. Bet meistari, kas pirms gada nodibināja kooperatīvu ķīmisko šķiedru ražošanas apvienībā, kērās pie darba, neprasīdami ne kapeiku. Tā viņi atzīmēja savas biedrības pirmo jubileju. Gada laikā tās ienākumi pārsnieguši 300 tūkstošus rubļu. Tas ir krietni vairāk, nekā bija paredzēts. Ar materiāliem un transportu palīdzēja apvienība. Arī paši meistari parādīja iniciatīvu. Viņi sagādāja ražošanas atlikumus un nelikvidus.

Jaunākais, septiņdesmitais Daugavpils reģistrētais kooperatīvs «Videosatura» atvēris savu salona centrālajā slimnīcā. Arsti un viņu pacienti kopīgi izraugās interesantas filmas: komēdijas, piedzīvojumu un multiplikācijas lentes. Pēc to noskatīšanās slimniekiem manāmi uzlabojas garastāvoklis. Stundu ilgie seansi ļoti iekļaujas dienas režīmā un veicina ārstēšanu.

Daugavpils kooperatori, kuru rīcībā ir veikali, saloni un atelje, kopš gada sākuma snieguši pilsētas iedzīvotājiem pakalpojumus viena miljona rubļu apmērā.

V. RUDOJS,

LATINFORM korespondents

Skolēnu vasaras darba rezumējums

● Novembra beigās kineotētri «Ezerzeme» pulcējās rajona skolēnu ražošanas brigāžu un LOTOS vienību locekļi, lai rezumētu 1988. gada vasarā paveikto rajona saimniecības.

Salidojumā piedalījās un audzēkņus sveica rajona agroapvienības, komjaunatnes komitejas un saimniecību pārstāvji.

1988. gada vasarā saimniecībās strādāja 21 skolēnu ražošanas brigāde ar kopējo dalībnieku skaitu — 1 050. Skolēnu ražošanas brigādes tika izveidotas visās lauku skolās. To dalībnieki bija sadalīti posmos, strādāja arī individuāli. Pavisam rajonā bija izveidoti 33 laukkopības posmi (741 dalībnieks), 22 lopkopības posmi (153 dalībnieki), 6 mehanizatoru posmi (33 dalībnieki), 6 dārkopības posmi (101 dalībnieks). Mehanizatoru posmi strādāja Rudzētu, Vārkavas un Aglonas vidusskolās.

Pie dažām skolēnu ražošanas brigādēm bija izveidotas darba atpūtas nometnes. Tās darbojās Riebiņu, Rudzētu, Aglonas vidusskolā, Priekulju, Niedru, Dravnieku, Galēnu, Aizkalnes un Silajāņu astoņgadīgajās skolās.

Laukkopībā nodarbinātie skolēni kopa bietes, kāpostus, burkānus un kartupeļus, lopkopībā nodarbinātie — slaucis govīs, kopa un ganīja liellopus un jaunlopus. Laukkopībā tika izstrādātas 13 615 normas, lopkopībā — 5 151 norma. Skolēnu ražošanas brigāžu locekļi kopumā nopelnīja 79 414 rubļus.

Skolēnu ražošanas brigāžu darbā tika iesaistīti 90 lauksaimniecības speciālisti.

Pilsētu skolu skolēni iesaistījās LOTOS un citās darba apvienībās, kas strādāja rajona saimniecībās.

Rezumējot skolēnu ražošanas brigāžu sociālistiskās sacensības rezultātus, izrādījās, ka vidussko-

lu grupā 1. vietu ieguva Rudzētu vidusskolas skolēnu ražošanas brigāde (brigādes vadītāja — ārpuskolas un ārpusklasses darba organizatore J. Laugale), 2. vietu — Aglonas vidusskolas skolēnu ražošanas brigāde (vadītājs — ārpuskolas un ārpusklasses darba organizators F. Pušņakovs). Astoņgadīgo skolu grupā 1. vieta Galēnu astoņgadīgās skolas skolēnu ražošanas brigādei (brigādes vadītāja — vecākā pionieri vadītāja D. Putāne), 2. vieta — Dravnieku astoņgadīgās skolas skolēnu ražošanas brigādei (vadītāja — skolotāja S. Rimjāne), 3. vieta — Priekulju astoņgadīgās skolas skolēnu ražošanas brigādei (vadītāja — skolotāja M. Buka).

Skolēnu ražošanas brigādes — pirmo vietu ieguvas (Rudzētu vidusskola, Galēnu astoņgadīgā skola) — 1989. gada maijā piedalīsies republikas skolēnu ražošanas brigāžu salidoju-

mā Saulaines sovhoztehnikumā. Ar 1989. gada janvāri skolēnu ražošanas brigādēm sāksies jauns posms — brigāžu veidošana, brigādiņu un posmvežu vēlēšanas, ligumu slēgšana ar savām saimniecībām. Šis darbs jāveic saskaņā ar nolikumu par skolēnu ražošanas brigādi.

V. VAGALIS,
rajona TIN darbaudzināšanas un profesionālās orientācijas inspektors
ATTELOS:

● Preiļu 1. vidusskolas LOTOS vienība «Dzirkstele» ieguvis 1. vietu rajonā un kļuvis par uzvarētāju arī republikas sociālistiskajā sacensībā starp lauksaimniecības strādājošām LOTOS vienībām. Attēlā redzami vienības locekļi (no kreisās) A. Ziemeļis, Z. Skutele un J. Sondors;

● par diplomiem priekš Līvānu 1. vidusskolas LOTOS vienības «Līviena» meitenēm.

J. SILČKA foto

Ja uzkrājušies pārpalikumi

Ar Latvijas PSR Ministru Padomes rīkojumu apstiprināta mūsu zemes un Rietumvācijas organizācija «Inženieris» (PSRS — VFR), kuras darbības galvenais mērķis ir pētīt iekšējo un ārējo tirgu (marketings) un veidot uzņēmumus kopīgi ar ārzemju firām.

No PSRS puses organizāciju pārstāv Latvijas PSR tirdzniecības un rūpniecības palāta un kooperatīvā zinātniski tehniskā firma «Inženieris», bet no Rietumu puses — astoņas lielas VFR firmas.

Daudzi cilvēki domā, ka, lai iegādātos deficītu importa izstrādājumus un tautas patēriņa preces, kā arī modernas tehnoloģijas un ražošanas līdzekļus, ir nepieciešama valūta. Taču var iztikt arī bez tās, izmantojot bārterdarījumu jeb maiņas tirdzniecības mehānismu.

Ja uzņēmumā uzkrājušies izdevīgu pārpalikumi, tai skaitā otrreizējās izejvielas, materiāli, nelikvidi, ražošanas atliekumi, pusfabrikāti un gatavā produkcija, par šīm materiālu rezervēm var ieinteresēt kādu Rietumu firmu. Darba kolektīvam radīsies iespēja apmainīt šos krājumus pret preču ekvivalentu un līdz ar to palielināt savu izpeļņu, modernizēt ražošanu un apgūt jaunu produkcijas veidu izlaidi. Panākta vienošanās, ka gadījumā, ja firma «Inženieris» nodrošinās pirmās preču partijas piegādi (saskaņotā kvalitātē), ārzemju firma sāks piegādāt tehnoloģijas un ražošanas līdzekļus attiecīgo materiālu pārstrādei. Piemēram, kā preču ekvivalentu Rietumu partneri piedāvā arī darbgadus, rezerves daļas, automatizētās līnijas un saliekamās būves.

Pirmās produkcijas izlaide un piegāde ir nepieciešams priekšnoteikums tam, lai mūsu republikas uzņēmumi saņemtu valūtas kredītu faktiski jebkādu iekārtu un tehnoloģiju iegādei (tautas patēriņa preču izlaidi, aprīkojuma, instrumentu u. c. ražošanai), bet galvenais — kopīgu uzņēmumu dibināšanai.

Otrs ceļš, kā radīt apstākļus ražošanas modernizācijai uz zinātnes un tehnikas sasniegumu pamata, var būt nedzīvā kapitāla izmantošana. Kā zināms, patlaban republikas darba kolektīvu rīcībā ir 130 miljoni neizmanto tu rubļu. Tos varētu izlietot nepieciešamo ražošanas līdzekļu un tehnoloģiju iepirkšanai. Šajā sakarā firma «Inženieris» (PSRS — VFR) ierosina izmantot firmas komerciālās inovācijas bankas pakalpojumus, kā arī mūsu izstrādāto padomju valūtas racionālas izmantošanas variantu mehānismu. Šajā nolūkā uzņēmumam jāiesniedz firmai dati par saviem nodomiem vienu vai otru tehnoloģiju un iekārtu iegādei.

Pieteikumi bārterdarījumu noslēgšanai jāadresē: Rīga, Pils ielā 4, KZTF «Inženieris». Uzņēmumu, organizāciju un iestāžu vadītājiem, kā arī kolhozu priekšsēdētājiem jāņem vērā, ka pieteikumam obligāti jāpievieno garantijas vēstule par produkcijas (otreizējo izejvielu, izejvielu) pārdošanas noteikumiem, norādot produkcijas sertifikātu (nomenklatūru, ķīmisko un fizikālo analīzi, iespējamo piegādes apjomu ceturksnī, gadā).

FIRMAS «INZENIERIS» (PSRS — VFR) VALDE

Fiziskās kultūras apvienība — nākotnes apvienība!

KONKRETU programmu sporta attīstībai rajonā esmu izvirzījis vairākkārt un dažādos līmeņos. Nav noliedzams, ka sporta dzīvi rajonā nepieciešams pārkārtot. Un pirmais solis (pats izšķirošais) — sporta bāzes uzlabošana rajonā vispārīgizglītības skolās. No 25 rajona skolām tikai 12 ir sporta zāles, tikai 3 no tām pieder astoņgadīgajām skolām. Organizācijām un uzņēmumiem — 2 sporta zāles (salīdzinājumam piebūvēju, ka Talsu rajonā šo sporta zāļu skaits ir 12). Rajonā ir 3 stadioni, diemžēl patlaban neviena no tiem nav iespējams rīkot vieglatlētikas sacensības.

Līdz 1985. gadam bija aizliegts būvēt kultūras un sporta objektus. Republikās, rajonos un pilsētās meklēja iespējas un būvēja šos objektus, dokumentos maskējās nolūkus uzdodot tos par noliktavām un citām palīgtelpām.

Sādu ceļu izvēlējās arī mūsu rajona vadība. Bērnu un jaunatnes sporta skolas sporta zāle līdz 1985. gadam faktiski tika būvēta nelikumīgi. Celniecību apgrūtināja arī tas, ka objekta būvei izmantoja pasūtītāja materiālus. Tie, kuru darbs saistīts ar celtniecību, noteikti zinā, ko tas nozīmē. Preiļieši saprata, ka sporta zāle ir vajadzīga ne tikai sporta skolai, bet arī pilsētai. Un tomēr atradās arī «taisnības cīnītāji». Tautas kontroles rajona komiteja, sociālistiskā Ipašuma izlaupīšanas apkarošanas dienestā un citās iestādēs sāka pienākt daudz anonīmu vēstule, sūdzību. Rīkoja pārbaudes, izteica rāžienus, rakstīja par to vietējā presē, bet ne ar vārdu ne pieminēja to, ka celtniecības gaitā iekonomēti aptuveni 100

tūkstoši rubļu (dažviet par to dod pat prēmijas).

Fakts paliek fakts: 1987. gada beigās sporta zāle tika nodota ekspluatācijā reizē ar viesnīcu 60 vietām. Tagad tajā notiek dažāda mēroga sacensības — gan rajona, gan republikāniskās.

Gribas pateikties tām organizācijām un uzņēmumiem, kuri palīdzējuši un arī tagad daudz palīdz objekta celtniecībā. Ipaši gribas uzteikt Līvānu eksperimentālo biokīmisko rūpnīcu un Preiļu siera rūpnīcu.

Rajona budžets ir pārāk mazs, lai varētu risināt sporta bāzes problēmas, tāpēc izeja ir viena: kooperēt organizāciju, uzņēmumu un skolu līdzekļus.

Bērnu un jaunatnes sporta skolā tagad rit celtniecības otrā kārtā. Tiek celta piebūve sporta zālei Komjaunatnes ielā. Seit būs 25 metrus garš peldēšanas baseins ar palīgtelpām, kur izvietosies spēju zāle platībā 24x12 metri, smagās atlētikas, cikstēšanas, galda tenisa un māksas vingrošanas zāles, kā arī kafejnīca 40 vietām.

Objekta materiālā vērtība ir 350 tūkstoši rubļu. 1989. gadam ideāli 30 tūkstoši rubļu. Tāpat atkal nāksies krietni pastādāt, lai pabeigtu arī šī objekta celtniecību. Ļoti ceram uz Tautas frontes aktivitāti, tā kā agrāk uz sestdienas talkām, kuras organizējam sporta zāles celtniecības laikā, lerādās rajona izpildkomitejas, partijas rajona komitejas un komjaunatnes rajona komitejas darbinieki un skolēni, un tikai 10 — 12 cilvēki no citām organizācijām.

Līvānos 1989. gadā uzsāksim zāles (30x30 m) celtniecību. Lai uzlabotu savu finansiālo stāvokli, plānojam veidot kooperatīvus,

maksas grupas. Naudu, kuru saņemam par bērnu un jaunatnes ārpilsētas sporta bāzes un sporta zāles iznomāšanu, izmantojam ienākšu iegādei, štata vienību uzturēšanai un celtniecībai.

Kad Preiļos būvējam sporta zāli, domājam, ka tās pietiks visiem. Izrādījās — tā ir par mazu. Nācās laika ziņā blīvāk sāpļot bērnu un jaunatnes sporta skolas grupu nodarbības, lai izbrīvētu telpas arī 1. vidusskolas, kooperatīvās profesionālī tehniskās vidusskolas audzēkņiem, pilsētas organizācijām. Sporta zālē vienlaikus nodarbojas divas, dažkārt pat trīs grupas.

Man nav saprotami raksta «Par grimstošo «Daugavas» kuģi...» autores izteikumi par bērniem, kuri nodarbojas bērnu un jaunatnes sporta skolā. Sporta skolas grupās nodarbojas Preiļu 1. un 2. vidusskolu audzēkņi, nevis bērni no citiem rajoniem. Bērniem, kuri vēlas nodarboties ar sportu, sporta zāles durvis ir atvērtas vienmēr. Tā taču būvēta tieši viņiem!

Sākot ar 1989. gada 1. janvāri bērnu un jaunatnes sporta skolai piešķirs finansiālo patstāvību. Tas nozīmē, ka BJSS būs savī rēķini bankā, sava grāmatvedība. Viss pārējais paliks pa vecam. Pašīdi tiek risināts jautājums par to, lai finansiālā patstāvība būtu piešķirta visām vispārīgizglītības skolām.

Tā nav nejausība, ka tik detalizēti atainoju BJSS pagātni un tagadni. Ja mēs atrisināsim jautājumu par fiziskās kultūras apvienības izveidošanu rajonā, vai kārtējo reizi nekļūsimies?! Mana paaudze savā atmiņā taču

(Nobeigums 4. lpp.)

Latvijas PSR Tautu forumu gaidot: domu krustcelēs

Par mūsu kopējās mājas uzplaukumu

KĀPĒC es šoreiz ķeros pie spalvas? Tāpēc, ka attieksmē pret latviešiem nereti dzirdu — «fašisti», «nacionālisti»... Un, lai man netiktu piekārti šie «milie» raksturojumi, pavissim īsi stādišos priekšā. Vārds man ir latvisks, uzvārds — krievisks (mūsu tādu ir daudz). Kara laikā apprecējos ar savu karaskolas pasniedzēju un nodziņoju ar viņu 42 laimīgus dzīves gadus. Viņa nāve — manas vislielākās bēdas. Vīrs netaisnās apmeties Latvijā, allaž skuma pēc dzimtās Volgogradas, bet es pēc 12 gadus ilgā dienesta armijā negribēju zaudēt dzimto pusi. Izaugusi meita, kas arī pilnībā pārvalda abas valodas — latviešu un krievu.

Kad kara sākumā, atkāpjoties no Rīgas, mani pirmo reizi ievainoja, tad čuvašu pilsētiņā mani aprūpēja krievu sieviete Vera Maļicka. Ar viņu mēs sarakstāmies vēl līdz šim. Frontē krita viņas dēls Rādijs, un viņas sāpes kļuva par manām sāpēm.

Lielā Tēvijas kara frontēs dienēju krievu daļās. Taču, ko nozīmē krievu daļa? Pie mums izlūku vadā, piemēram, bija pārstāvētas vismaz astoņas tautības. Un visi viņi mani — komandieri — mīļi dēvēja par «latviešu māšīņu».

Karš manā dzīvē atstājis arī citas pēdas: pusotra desmita apbalvojumu, pirmās grupas invaliditāti.

Pērn pie manis Rīgā no visām Padomju Savienības malām sabrauca frontes biedri. Sī tikšanās mums visiem kļuva par lieliem svētkiem. Paldies Latvijas televīzijai, kas iemūžināja šo tikšanos, dodot republikas skatītājiem uzskatāmu mācību par to, ka tautu draudzība mūsu zemē nebūt nav abstrakts jēdziens.

Universitāti un aspirantūru pabeidzu Saratovā un Leningradā. Man ir krievu literatūras un valodas speciālistes diploms. Bet 1940. gadā nezināju nevienu krievu burtiņu. Taču, kad tajā pašā gadā no provinces pirmo reizi iebraucu Rīgā un no stacijas gāju pa tagadējo Suvorova

ielu, ievēroju, ka uz katras boddītes durvīm bija zīmīte: «Pfe mums runā trīs valodās valodās» (latviešu, vācu, krievu — I. S.). Tā bija nepieciešamība — savstarpējās ekonomiskās intereses, kultūras jautājumi — un cilvēki arī sapratās šajās «vietējās» valodās: gan pamattautības, gan iecelotāji, kas te vēsturisko apstākļu dēļ dzīvoja jau gadu desmitiem.

Un man nav skaidrs, kā vispār var ignorēt pamattautas valodu, apmetoties tās senču zemē? Kā varēja izveidoties situācija, ka, piemēram, Rīgā jaunajos rajonos latviešu valodā vispār nav dzirdama? Kāpēc tās pašas «Alfas» cehos ir tikai 25 procenti latviešu, bet šūšanas apvienībā «Latvija» mainā ir 5 latvieši no 50 strādājošiem?

«Latvieši nemil darbu, kas prasa precizitāti.» Apmēram tādiem vārdiem PSKP CK sekretāram V. Medvedevam pakskaidroja «Alfas» pārstāve. «Latvieši pie mums nenāk.»

Līdz karam mana ģimene dzīvoja netālu no Lietuvas robežas. Mans tēvs, vienkāršs mežsargs, laiku pa laikam darīšanās brauca pāri robežai un sarunājās ar kaimiņiem... lietuviešu valodā. Vajadzēja redzēt, kā staroja viņu sejas. Arī es pati, apmeklējusi 13 valstis, allaž pārliecinājos: pamatiedzīvotājiem ir patīkami, ja atbraucējs zina viņu kultūru, nacionālās īpatnības, psiholoģiju, uzdod jautājumus, lai arī lauzītā, tomēr vietējā valodā. Bet vai daudzi pilsoņi, kas aometušies uz dzīvi Latvijā, zina latviešu valodu, lai uz mūsu teātriem, ir satraukti par Olaini un Jūrmalu vai vispār parāda pret mums vispusīgu interesi, iedziļinās mūsu vitālajās problēmās? Bet viena no tām, varētu teikt, pati galvenā — vai mēs izdzīvot kā tauta, ja savās mājās esam kļuvuši par nacionālo minoritāti? Jā, jautājums izvirzās tieši tā — būt vai nebūt? Taču šis jautājums ir aktuāls ne tikai latviešiem. Iesim boiā mēs, ies boiā arī citas līdzīgas mazās tautas, ja turbināsies diktāts no augšas, ko būvēt un kur būvēt, ko un cik daudz

produkcijas izvest, cik piesaistīt darbaspēka no malas u. tml.

Taču vēlreiz atgriezīsimies pie latviešu valodas. Man nākas uzstāties lielās auditorijās. Tikko ierunājos latviski, tā tūdaļ no zāles atskan izsaukieni — runājiet krieviski! Kāpēc, ja zālē ir pāris simtu latviešu un desmitis krieviski runājoši? Kāpēc, piemēram, svinīgajām sanāksmēm Rīgā katrā ziņā jānotiek krievu valodā? Un vispār, kāpēc šādi krievu valodas, Krievijas patrioti pametuši dzimtas vietas?

Aizvadītajā vasarā izbraidāju Pleskavas un Novgorodas pusi. Mēs, kara veterāni, pulcējāmies sīvo kauju vietās. Atcerējāmies karu, kritušos biedrus (pie Staraja Rusas vien ir vairāk nekā 26 000 latviešu kapu). Ar rūgtumu raudzījāmies uz zemi, ko dāsnī slacījušas dažādu padomju tautu karavīru asinīs. Jo tagad tā iztukšota: tukšas sādžas, kurās dažviet saglabājušās gan labas mājas, gan stipras fermas, auglīgi dārzi. Un kāpēc, teiksim, pleskavietim būtu jāpērk māja Latgalē vai nelegāli jāmitinās kādā Rīgas koptīnē? Lūk, šādi pilsoņi — bez saknēm, bez dzimtas mājas izjūtas — tagad tēlo... cietējus. Apvainojas, ka viņus dēvē par migrantiem.

Bet saktiet, kā izturēties, piemēram, pret Jelenu D. Meiču atbrauca uz Rīgu no tālās Krivojrogas, tur esot «slikts klimats». Atbrauca uz... labu laimi. Iepazinās ar vecu alkoholiķi, kuram bija istaba Mežaparkā. Ko tikai neizdarīsi Rīgas pieraksta labad! Sareģistrējās ar viņu. Drīzumā veucis nomira. Jelena sameklēja precētu vīru jau gados, taču turīgu. Piedzima divi bērni. Tad Rīgā ieradās dzemdēt viņas māsa. Atstāja mazuli šeit. Tā Jelena kļuva par... daudzbērnu māti ar visām privilēģijām: tūdaļ saņēma vietas bērnu dārzā, atsevišķu dzīvokli, Rīgas Medicīnas institūta gatavojas iestāties viņas jaunākā māsa. Kāpēc? «Te ir labāk.» Ai, cik dziļa taisnība bija senajiem gudrajiem: «Kur ir labi, tur ir tēvija.»

Šī friziere Jelena, kas strādā pa roku galam, mūsu republikai slavu nenesis. Bet kā ir ar zi-

nātnieci — docenti Mališevu no Rīgas Civilās aviācijas inženieru institūta? Redzējam viņu pa televīziju, kad tikas Tautas frontes no dibināmas Interfrontes pārstāvji. Pēdējais pārstāvēja arī šī pilsoņa. Citēja Leņinu. Uzdrošinās apgalvot — nevieta. Vispār uzskatu, ka nevajag spekulatīvi izmantot Leņina domas. Pēc tam Mališeva sēdēja un smīknāja. Kāpēc, par ko? Par vārdiem, ko teica Vilis Krūmiņš, viens no latviešu divīzijas drosmīgākajiem cīnītājiem, divdesmit (!) valdības apbalvojumu kavaleris. Un kā viņa pēc šī vāka uzstājās Jelgavā? Ekstē skaņu ieraksts, kas nedara godu zinātniskā komunima pasniedzējam. Tāda «inteligente» kā Mališeva arī Rīgai slavu nenes.

Vēl viens šī institūta pārstāvis, tiekoties ar PSKP CK sekretāru V. Medvedevu Rīgā, runāja... strādnieku šķiras vārdā, sak, tā neesot apmierināta. Interesanti, kas uzticējās viņam — zinātniekam — runāt Latvijas strādnieku šķiras vārdā?

Par bezprecedentu gribētu nosaukt situāciju, kad kāda grupa atvainotā ģenerālmajora I. Osadovska vadībā noorganizēja V. Medvedevam visistāko «slēpni» pie Strēlnieku muzeja. Kāpēc? Izrādās, «vietējie» esot noveduši laikraksta «Sovetskaja Latvija» redaktoru līdz infarktām, skaidelējot pa ielām ar asinskāriem lozungiem, bet ideoloģiskais darbs A. Gorbunova vainas dēļ nolaiests, J. Vagris gan sācis laboties, taču... Un pāri visam šim žēlabam PSKP CK sekretāram tika atgādināts: ceram, ka jūs Rīgā neuzvedīsities kā jūsu priekštecis, t. i., biedrs Jakovļevs.

Jā, bīlušā Baltijas kara apgabala ierēdņa «slēpni» no militārā viedokļa bija tīri labi izdomāts. Taču, no elementāras pieklāības, ētikas viedokļa uz šo situāciju raugoties, prātā neviļus nāca tautas paruna: svešā baznīcā savus pātarus neskaista. So seno parunu vajadzētu atcerēties arī Interfrontes organizatoriem. Un saprast — šāda uzvedība nedara godu lielajai krievu tautai. G. Gulja nesen laikrakstā «Li-

teraturnaja gazeta» pastāstīja par savu braucienu uz Apvienotajiem Arābu Emirātiem, nosaucot tos par «Tūkstoš no vienas nakts» valsti. Jā, bijušajās kolonijās, kas ieguva neatkarību, noticis ekonomiskās brīnums. Gulja raksta: «Tomēr tie, kas atbraukuši te strādāt, stingri ierobežoti savās tiesībās. Visu izlemj pamatiedzīvotāji, visus galvenos postenus ieņem viņi... Likums atbraucējiem ir viens: «Nepatīk — brauciet prom». Tomēr sveštautiešu plūsma nesamazinās, pateicoties augstajai izpeļņai... Nepiederošie ar saviem «pātarjiem» pamattautībai neuzmācas. To arī nevienam te nepieļaus. Tas pilnībā izslēgts.»

Taču Latvijā — nav izslēgts. Notiek ekstrēmistiķi izlēcieni, attiecību noskaidrošana diktāta, prasību valodā, ignorējot pamatiedzīvotāju intereses. Un būtu dīvaini, ja tam visam nesekotu atbildes reakcija. Bet vai tad mums vajadzīgi savstarpēji apvainojumi? Vai tad izsenis nav skaidrs, ka nav sliktu vai labu tautu?

Es pagaldām neesmu Tautas frontes biedre; nepatika atsevišķas runas tās dibināšanas kongresā. Taču netaisos iestāties arī Internacionālajā frontē. Nopietnu iemeslu dēļ.

Esmu viena no Latvijās pirmajām komjaunietēm, komuniste, kuru PSKP rindās uzņēma dažas stundas pirms Jasu-Kišiņevas kaujas sākuma. Tāpēc gribu pateikt: dažādas tautas apvienojās cīņā pret fašistu iebrucējiem. Un šodien, ja gribam atbrīvoties no stalinisma un stagnācijas sekām visās mūsu dzīves jomās, īstenot partijas XXVII kongresa un XIX konferences lēmumus, tad mums nekavējoties jāatrota piedurknes un jāķeras pie pārbūves, pie ista darba, kas rada reālas materiālās vērtības un sniedz garīgu gandarījumu. Un gribētos, lai to saprastu visi tie, kas no sirds vēlas mūsu kopējās mājas — Latvijas — uzplaukumi.

INGRIDA SOKOLOVA,

PSRS Rakstnieku savienības biedre, filoloģijas zinātnieks, N. Ostrovska prēmijas laureāte

(No laikraksta «Rīgas Balss» 23. novembra numura.)

Fiziskās kultūras apvienība — nākotnes apvienība!

(Nobeigums. Sākums. 3. lpp.)

glabā gan skaitliski mazo skolu likvidēšanu, gan kolhozu apvienošanu, gan gigantisku lopkopības kompleksu izveidošanu u. tml.

Tādēļ personīgi es esmu pret šādu apvienību:

1. Sporta skola vairs nebūs pakļauta LPSR Tautas izglītības ministrijai, bet tas nozīmē, ka savai tālākai attīstībai tā nesaņem no izglītības ministrijas ne limitus celtniecībai, ne būvmateriālus, ne finansiālos līdzekļus.

2. Patlaban mēs vispārīgglītojošo skolu sporta bāzi iznomājam bez maksas. Ja ieklausīties apvienības vajadzēs maksāt nomas maksu (pašlaik šādas tiesības dotas visām skolām).

3. 1989. gadā sāksim būvēt sporta zāli Līvānos. Celtniecības izmaksas 250 tūkstošus rubļu. Atkal ceram uz Izglītības ministrijas palīdzību. Bez tam 100 tūkstoši rubļu vēl nepieciešami stadionu celtnes pārklāšanai ar bitumena segumu.

4. BJSS kontingents ir mūsu pašu rajona skolu audzēkņi, un mēs negribam zaudēt kontaktus un sakarus ar vispārīgglītojošajām skolām, turpmāk plānojam pat sniegt tām iespējamu palīdzību sporta bāzes uzlabošanā.

26. — 27. oktobrī Talsos no-

tika fiziskās kultūras apvienības izveidošanas jautājumiem vēltā sanāksme. Tajā piedalījās LPSR Valsts sporta komitejas, LPSR Izglītības ministrijas, arodbiedrību Centrālās komitejas, LPSR Finanšu ministrijas un BSB «Daugava» Centrālās padomes pārstāvji. Runāja Valmieras, Talsu, Stučkas apvienību priekšsēdētāji. Valmierā apvienotajai arodbiedrībai un budžeta līdzekļus, taču tas (pēc arodbiedrību CK pārstāvja domām) jau ir finansiāls pārkāpums un tikai eksperimenta nolūkos Valmierā atļauts tā rīkoties līdz 1990. gadam.

Sanāksmē runāja arī Talsu apvienības treneris, kurš izteicās, ka 7 mēnešus ilgajā apvienības pastāvēšanas laikā no darba aizgājuši visi trīs apvienības priekšsēdētāji vietnieki un ka BJSS treneriem šī apvienība neko nav devusi. Stučkā (runāja priekšsēdētājs b. Tatarčuks) divus mēnešus BJSS nav bijis direktora, pasugadu nav bijis arī sporta komitejas priekšsēdētāja, tāpēc nācies tās apvienot.

Pret BJSS apvienošanu ar citām organizācijām nostājās Izglītības ministrijas darbinieki b. Zilko un b. Karaševičs.

Nav atrisināti daudzi jautājumi, kas skar fiziskās kultūras

apvienības. Nav limitu celtniecībai, nav fondu materiālu iegādei.

Daudzi sanāksmes dalībnieki izteica domu, ka fiziskās kultūras apvienība — tas ir nākotnes jautājums un ka apvienošanai jāpieņem uzmanīgi.

Lēmumā LPSR Ministru Padomei vienā no punktiem bija norādīts, ka ikvienā rajonā un pilsētā pašiem uz vietām jāizlemj: vajag šādu apvienību vai nē.

Sanāksmes gaitā pie BSB «Daugava» Centrālās padomes izveidoja lauksaimniecības nodaļu, kurā ietilpst visas lauku BSB «Daugava».

Citos rajonos sakarā ar štatu samazināšanu rajonu izpildkomitejas par 30 procentiem samazināja Fiziskās kultūras un sporta komiteju priekšsēdētāju štata vienības vai arī pārkvālicē tos par instruktoriem. Mūsu rajonā šī štata vienība saglabāta un pat paaugstināta šīs komitejas priekšsēdētāja alga.

Uzskatu, ka mums nenāksies meklēt glābšanas salmiņu — fiziskās kultūras apvienību —, ja katrs sporta dzīves vadītājs savā darba vietā godīgi un pašprātīgi veiks savus pienākumus.

J. BOLSAKOVŠ,

bērnu un jaunatnes sporta skolas direktors

ARSTNIECISKI DIAGNOSTISKĀ KOOPERATĪVA «VESELĪBA»

poliklīnikā Katrindambī 10 (tālrunis 329159 no plkst. 15.00 līdz 20.00, sestdienās no plkst. 9.00 līdz 15.00), pieņem pieredzējuši ārsti — Rīgas Medicīnas institūta docenti un profesori: terapeiti, kardiologi, reimatologi, locītavu, kuņģa un zarnu trakta, aknu, plaušu, nieru slimību speciālisti, alergologi, neiropatologi, dermatologi, ortopēds, okulisti, LOR, hemotologs, adatu terapijas speciālisti, homeopāti (terapeiti, LOR, neiropatologi), endokrinologs, psihiatrs, psihiatrs hipnotizieris, ginekologi, proktologi;

bērnu slimību grupa: pediatri, neiropatologi, LOR speciālists, mikropediātrs, endokrinologs, homeopāts; plaušu, nieru, kuņģa un zarnu trakta, aknu speciālisti, psihiatrs, ginekologs.

Kooperatīvā grupa «Mātes un bērna veselība» sāk pieņemšanu (tālrunis 373562 — pirmdienās un piektdienās no plkst. 8.00 līdz 10.00, trešdienās no plkst. 16.00 līdz 18.00) — bērnu barošanas jautājumos, sakarā ar virieša un sievietes neauglību un atkārtotu grūtniecības neiznēsāšanu. Pieņem Rīgas Medicīnas institūta, I. pilsētas dzemdību nama, Republikāniskās ģenētiskās konsultācijas, Rīgas pilsētas slimnīcu speciālisti (imunologs, ginekologs, speciālists ultraskaņas diagnostikā, endokrinologs, ģenētiķis, andrologs, u. c.). Nodrošināta kompleksa laboratoriska un funkcionāla izmeklēšana un ārstēšana.

RĒZEKNES NAFTAS BĀZE

ziņo, ka sakarā ar augstākstāvošās organizācijas nosaukuma maiņu mainījies arī Rēzeknes naftas bāzes nosaukums, proti, turpmāk tā sauksies «Naftas piegādes apvienības «Degviela» Rēzeknes uzņēmums».

Norēķinoties par naftas produktiem un taloniem, norēķinu rēķins Rūpniecības un celtniecības bankas Rēzeknes nodaļā — Nr. 000526202.

Preiļu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomiteja ziņo, ka 1988. gada 14. decembrī no plkst. 9.00 līdz 13.00 Leņina kolhoza kantora telpās notiks Preiļu ciema iedzīvotāju dispanserizācija.

Lūgums visiem Preiļu ciema iedzīvotājiem iziet dispanserizāciju.

Lāči ciemu tuvumā

No ierastajām takām novirzījušies lāči, kuri pūtinās Kuzņeckas Alatau, Kalnu Sorijas un Salairas mežos. Tā vietā, lai izraudzītos sev vietas ziemas guļai, viņi sākuši klaiņot Kuzbasa apdzīvoto vietu tuvumā.

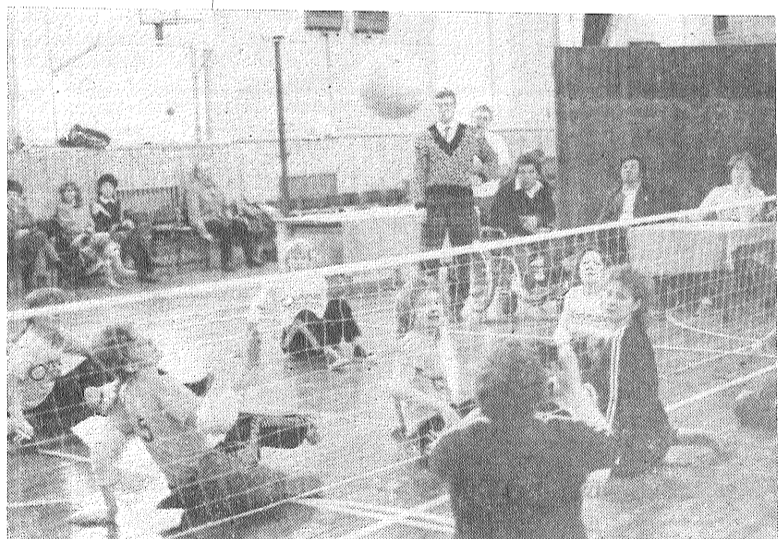
Sovhozā «Sadoparkovij» pekaīni izpostījuši astonus bišu stropus. Kāda lācēne vairākus vakarus apciemojusi eksperimentālās ražošanas saimniecības «Novostroika» bišu dravu, kura atrodas līdzās automaģistrālei ar dzīvu satiksmi. Vietējais biškopis I. Kištimovs negribējis samierināties ar nelūgtās viesnās izlaidīgo uzvedību, bet — saņēmis «plauku». Labi vēl, ka suns zvēru atgāinājis, un cilvēka un lāča sadursme beigusies bez upuriem.

Kemerovas apgabalā aizvien biežāk lāči uzbrūk māļlopiem.

Neretī pekaīnus var sastapt cilvēku apūtas vietās. Iemesls, kādēļ lāči parādījušies ciemu un bišu dravu tuvumā, — bads. Šis gads nav bijis bagātš ne ar ciedru riekstiem, ne ogām, ne sēnēm. Zvēri nav uzkrājuši pietiekami biezu tauku slāni, kas nepieciešams ziemas guļai, tādēļ, lai uzbarotos, viņi tuvojas cilvēku mītnēm.

Nav izslēgts, ka arī turpmāk cilvēki sastaps savā ceļā izbadējušos zvērus. Medicīniskās speciālisti ieteic šādos gadījumos nezaudēt pašsavaldīšanos un nekādā ziņā nebēgt, jo bēgšana izraisa zvēra reakciju — mudina uz pakalīdzīšanos. Vajag mierīgi lēnām kāpties atpakaļ. Lāčis, tā vismaz zina stāstīt šī zvēra uzvedības pazīnēji, darīšot tleši tāpat.

TASS korespondents

Rīgas «Dinamo» sporta namā notika sporta kluba «Optimists» ceļojošā kausa izcīņa «sēdošajā» volejbolā. Spēlē piedalījās invalīdi no Igaunijas, Lietuvas, Lat-

vijas, Maskavas, Leņingradas un Somijas.

ATTEĻA: rit sacensība.

LATINFORM foto

Sakarā ar to, ka rajona patērētāju biedrību savienības vairumtirdzniecības bāzei, kas atrodas Kooperatīva ielā 10, iedalīts papildus būvlaukums, lūdzam visus sakņu dārzīņu īpašniekus, kurū sakņu dārzī ietver bāzi no SCO puses, ierasties pie b. L. Podiņas (strādā gāzes saimniecībā, telefons 04) vai pie tirdzniecības bāzes direktora — telefons 22790.

TV VILŅA

8. decembris. 8.00 — Zinas. 8.20 — Koncertfilmas. 8.55 — Multiplikācijas filma. 9.15 — Pusstunda pēc stundām. Reportāža no pionieru un pionieri vadītāju konferenču. 10.00 — TV skolēniem. No kultūras vēstures J. Simonaitē. Klaipēdas novada rakstnieks. 10.30 — Mākslas filmas «Agonija» 2. sērija. 11.40 — Mākslinieki smaida.

17.40 — Zinas. 17.55 — Kolektīvs rīstnājuma meklējumos. 18.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Statība» (Vilņa) — ASK (Almaata). 20.00 — «Panorāma» Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. VEF (Rīga) — «Zalgiris» (Kauna). 22.50 — Zinas.

9. decembris. 8.00 — Zinas. 8.20 — Koncertfilmas. 9.10 — Multiplikācijas filma. 9.30 — «Cilvēks un zeme». 10.00 — Muzikāle raidījums «Amertonis». 18.00 — Zinas. 18.15 — Dokumentālā filma. 18.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. VEF (Rīga) — «Zalgiris» (Kauna). 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Valdības studija. Tikšanās ar Lietuvas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmo vietnieku J. Šer. 22.40 — Starp grāmatām. 23.25 — Zinas. 23.35 — Mākslas filmas «Astonkājis-2» 3. sērija.

Redaktora v. L. ZENKEVIČA

Uz sniegpūķites ziēdīņa
Krit lēna asara.
Lai paliek citiem pavasars
Un ziedu vasara.
(F. Mežsēta)

Izsakām dziļu līdzjūtību Valdai Vilcānei sakarā ar DELŅA nāvi.

Kanģora darbinieki

Mūžīgas nedrīkst būt sāpes —
Mēs taču cilvēki esam!
Nesāpiet, sirdis,
Nesāpiet labās!

(J. Stulpāns)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību piederīgajiem, no JĀNA VILCĀNA uz mūžu atvadoties.

Oškālna kolhoza valde

Pieplok zariem putni klusi,
Dienas vidū saule riet.
Sirds tik ļoti piekususi —
Nav vairs spēka pašam iet.

(Z. Purvs)

Sāpju brīdī esam kopā ar Valdu Vilcāni, no DELĀ šķiroties. Oškālna kolhoza arodkomiteja

Mātes padoms, mātes mila
Mūžam sirdi nezudīs.

(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Janīnai Vanagai, no MĀMULAS uz mūžu atvadoties.

2. Iecirkņa kolektīvs

Pārtrūka dzīve kā gājputna
dziesma,
Sirdī šīs dziesmas atbalss sāp.
(Z. Purvs)

Esam kopā ar darbiedru Jani Markotu, TĒTI pēkšņi zaudējot.

Līvānu elektrisko tīklu rajona kolektīvs

Par mīlu sirdi, čaklām rokām
Tev vīleģ smiltis, māmuliņ.
(J. Osmanis)

Izsakām līdzjūtību Valentīnai Jokstei, no MĀTES šķiroties. Līvānu konsultpunkta skolotāji

Izsakām dziļu līdzjūtību Valentīnai Verzei sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Mēs bieži saulei mātī pielīdzinām,
Un vienmēr ticam — viņa nenoriet.
(J. Osmanis)

Izsakām līdzjūtību Osvaldam Gredzenam, MĀMULU smiltajā izvadot.

Līvānu elektrisko tīklu rajona kolektīvs

Un tā mēs alzejam —
Tā pēkšņi un pavisam,
Bez ceļa atpakaļ...
(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Olgai Markotei sakarā ar VIRA nāvi. Zootehniķi un Daukstu fermas kolektīvs

Māmuliņ mīļā, kāpēc tu apluksi,
Kāpēc pār tevi egles zars

skumst?

Kāpēc rītos, dienās un vakaros
Nebūsi turpmāk kopā ar mums?
(M. Bārbale)

Esam sāpju brīdī kopā ar Juri Cīmani, MĀMIŅU uz smiltāju izvadot.

«Lauktechnikas» remontdarbnieku kolektīvs

Te bij saule, te aizbrida
Aiz melniem mākoņiem,
Te bij mīļā māmuliņe,
Te apgūla smiltainē.

(T. dz.)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Valentīnai Jokstei ar ģimeni, MĀMULU smiltajā izvadot.

Kaimiņi

Tā ir māte — tik skaidra kā
diena,
Mīlas gaismā pār mūžiem kas
kvēl.

Tā ir māte, kas katram ir viena,
Kuras kapsētā isti kļūst zēl.
(A. Balodis)

Izsakām līdzjūtību Preiļu vakara vidusskolas direktorei Valentīnai Jokstei sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu rajona TIN IAZIDA komiteja

Dusti saldi, māmuliņ,
Mūža miegs lai tev ir salds.
Auklēs tevī rasas rīti,
Ziedi klās un sniedzīnš balts.

(A. Straube)

Smagajā brīdī, kad nespējam
rast mierinājuma vārdus un
mazināt sāpes, izsakām visdziļāko
līdzjūtību TEKLAS RUBINES
piederīgajiem, viņu smiltajā
izvadot.

Kolhoza «Vārkava» valde un
sabiedriskās organizācijas

„LEŅINA
KAROGS»

Laikraksts iznāk
otdienās, ceturtdienās
un sestdienās latviešu un
krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996,

atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīpas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1. nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 14 205 eks., (latv. val. 10 082 eks., krievu val. 4 123 eks.). Indeks 68169. Pas. 17.55.